

Uredništvo i uprava
ZAGREB, MASARYKOVА 28а
Telefon 67-80
Uredništvo in uprava
za Slovenijo in slovenski del
Julijske Krajine
LJUBLJANA, Erjavčeva 4a

ISTRA

GLASILO SAVEZA JUGOSLOVENSKIH

EMIGRANATA IZ JULIJSKE KRAJINE

Okupljanje naše omladine

Svi mi, koji želimo i radimo na tome, da naš emigrantski pokret izdje iz dosadašnjeg mrtvila, svi mi koji smatramo da je u našoj emigraciji potreban preporod i da se ona počne baviti radom, koji proizlazi iz jasno ocrteane emigrantske ideologije, u kojoj je par riječi rečeno sve što mi hoćemo, sa velikom radošću pročitati smo vijest o okupljanju naše omladine u Zagrebu. Mnogi je od nas ponislio pri tome: Bolje ikakva nego nikada!

Svima, koji su pažljivo prate emigrantski pokret, bit će poznato, da je već ranije bilo počuška organizovanja emigrantske omladine, šta više, da je u našim većim emigrantskim centrima postojala organizovana emigrantska omladina u sekcijskim pojedinim organizacijama. Znamo i to, da je vijak tog omladini načinost bio kratik i da je nestala sa pozornice nego još prije nego li su njen rad i njen glas došli do izražaja u našoj emigraciji. Zašto? Možda zato, što je u omladine vrela krv. Što je ona impulzivna, sa više inicijativa i odlučnosti, sprema na sve pa i na žrtve, pa nije kao takova kod starijih naišla na razumijevanje, a još manje na podršku.

Budjenje naše omladine mora se svakog najugodnije dojnjiti, osobito pale da nas, kad naša emigracija, organizovana u emigrantskim društvima u glavnom stagnira i zauzima »stav isčekivanja«.

Da bi naša omladina, prije nego li da mama svome radu, u tome uspešna, treba da zna što hoće. S time mora već u početku biti na čistu. Kompromisa ovde ne-ma i ne može biti!

Omladina mora biti složna, jer će u protivnom slučaju i ovaj pokušaj pasti u vodu pa će se optekati »zgodna prilika« ili koji dogadjaj, koji nam neće ići u prilog, i za trenutak nas osvijestiti, pa da optekutimo »stav isčekivanja«. Samo takova omladina doći će u našoj emigraciji do izražaja, samo na taj način zauzeti u našoj emigraciji mjesto, koje joj ide. Stariji će morati omladini ustupiti mjesto kraj sebe, jer je omladina svježija, još nelserpljiva, puna snage, poleta i volje za rad.

Što se naša omladina budi — i ako kamo — i što se čuje njen glas, to je dobro i za sve nas utješno, jer su stariji premoreni i bez onog poleta, a koji bi trebao da proizmoli svakoga u borbi oko postizanja našeg cilja. Tali polet može da nadomjesti i da vrati same omladini.

Današnja omladina, koja je odrasla i odgojena u novom duhu, koja je drukčije shvaća, jer je liberalnija, vidi i pretežnicima društva jedino saradnicu. Stoga je naša omladina slobodnija, svoje misli i ideje otvoreno izražava, usmjeruje se čak i kritizirati, što loj se zamjerava i uzima za zlo. Stoga će netko nazvati omladini ne-pouštanom, nediscipliniranom, nezadovoljnom itd. I to samo zato, jer neće i ne može uvijek aplaudirati i priznati ono, što recimo, neko od starijih preduzeli ili zaključili. Današnja omladina se ne slaže sa starijim metodama. Ona stoji na stanovištu, da njen rad ne mora biti skrušen samo u društvenim prostorijama, između Celića i Žida. Naša omladina ima sva prava i sve kvalifikacije kao i stariji, da u njih vodi odlučujući riječ u našem emigrantskom pokretu, u našoj borbi. I to s punim pravom, jer je i ona prošla kroz kalvariju stradanja, kroz tamnici i logore. Zar iz sredine naše omladine iz Julijske Kraljine nisu nikli junaci 1 heroji. Nije li zar naša omladina dala Gortana, Bidovca, Bratulja i toliko druge?

Omladini, koja je na tako vidan i ubjedljiv način dokazala da je sposobna boriti se i za Pravdu doprinijati svaku žrtvu, valja široim otvoritim vrata i dati joj prilike da se istakne, ne u toliko, da se može reći, voditi.

da omladina živi i da postoji, već i na djeju. Omladina to želi, ona to hoće, omladina to mora!

Omladina naše emigracije treba da stupi na pozornicu i da na svoja pleća preuzme teret emigrantske borbe, jer stariji polako nestaje, a neki se i povlače.

Nije namjera prebaciti starijima, jer su oni za tih 10-15 godina života naše emigracije mnogo, vrlo mnoga učinili. To valja lojalno priznati. Ali valja otvoreno reći i to, da su u svom radu i grešili. Isto tako, kao što će grešiti i mladiji. Naša omladina jednostavno, koja je i do sada sačuvala sa starjima, imala le prilike da uoči razne greške i da uvidi pogrešan put, koljine se ih, pa joj neće biti teško izbrati si put, koljini mora poći. U toliko je dake i njen položaj lakši, jer pred sobom ima iskustvo, jednu dobru školu.

Niko ne misli, da se ovdje postavlja granica između starijih i mladih, ili da je riječ o nekoj borbi između njih. Ne, toga ne smije biti i nije potrebno. Ide se samo za tim, da se omladini, koja se budi, pruži prilika da se istakne da djeli u borbi za prava našega naroda, za ostvareni zajednički ciljevi i ideali. Pri tome neka ne, bude zamjere, što se ukazuje na greške starijih. Jer ako želimo uspiješna, moramo biti iskreni i istini u oči pogledati.

Valja imati na umu, da omladina naše emigracije nije što i omladina koju doma-

čeg, recimo patriotskog društva. Naša omladina, t. j. emigrantska ima svoj poseban zadatok, izvršenje kojeg je skopčano sa mnogim teškoćama, i teško prolaznim putovima. Kako će riješiti taj problem i kako će preći taj put, to je poglavite za sebe. Nije li omladina sama u stanju da riješi taj problem, ona ne smije stati, već mora naći put i načina, da doprinese njevnu rješenju. Naša omladina ima i u budućnosti da kaže svoju riječ. Za to vrijeme ima da se spremi, kako bi bila sposobna za žrtve, koje se od nje budu tražile, na žrtve, koje od njih fraži sama stvar. Žrtve u pravom smislu te riječi.

Krajnje je vrijeme, da naš emigrantski pokret oživi. Ozvilić će ga jedino svjesljina, borbenina i neustrašiva omladina.

Neka zato pokušaj omladine u Zagrebu ne ostane lokaliziran. Neka ne ostane samo kod pokušaja. Odbacimo stav »iščekivanja« jer to nije pravi put! Zar smo tokom godina čekali i toliko vremena izgubili u danom momentu zauzmeno stav iščekivanja? A što ima da čekamo tim stavom iščekivanja? Možda bolja vremena, kada ćemo optekati zgodnu priliku, pa da zauzmemos ponovno stav iščekivanja.

Omladino u selu Probuli se, kaži svoju riječ! Omladino tragi se, preni iz sna sveone, koji spokojno spavaju i čekaju! Omladino na posao, u borbu, jer tovo vrijeme je tu!

VELIKE SVEČANOSTI U PULI

U KOJIMA SU DEFILIRALI ISTARSKI SELJACI

Pula, jula 1937. — U Puli je 11. o. m. održana velika svečanost sa seljacima. Tod dana su sakupili u Puli oko 10 hiljada seljaka u narodnim nošnjama. Prisutan je bio dučar di Spoleto, Angelini, predsjednik Konfederacije zemljoradnika i vi vojni i civilni odiljenici.

U areni su održani govor, a iza toga se formirala povorka sa simboličkim kolima i natpisima, među kojima su se isticali natpis: — Voglamo Duče in Istria — (Hoćemo dućeta u Istri!) —

Tog dana je bila i izložba vina. Upada u oči da su na tu svečanost doveli večinom seljake iz talljanskih gradina i ono par selja (Sisana, Bala, Galizane, Vodnjana), ali je bilo i nekoliko naših u narodnim nošnjama, a naročito su se isticali Perotci.

PREMETACINA RADI PARADE U RIMU

Vodice, jula 1937. — Kad je svuda kod nas vodjena velika propaganda da naše žene i ljudi idu u narodnim nošnjama u Rim na poklonstvo, tako je bilo i u našem selu. Kod nas su se održavali jedino dvojica, i to Hrvatin Franjo, trgovac i njegova sestra, ali i oni pod pritisom njihova sogora Fakina iz Livade.

Ali i to je imalo svoj uobičajeni završetak. Karabinjeri su, naime, proveli premetacinu u kući njihova ujaka Ribića, jer da se on tobože protiv da Hrvatin i njegova sestra idu u Rim. Ni su mu, naravno ništa našli, pa su mu strogo zaprijetili da se ne mišja u njihove poslove.

Ribićeu su pred malo vremena oduzeli dozvolu za dučan i gostionu.

Tri velike vojne v dveh desetletijh

Zadnji dve desetletij posega Italija od vseh evropskih država najbolj vneto preko svojih meja. Sprva, u svjetovnoj vojni, što bilo treba sicer to poslaganje šešire nekoliko izazivali u izobilju. Kasnije pa so njeni posigci postali že nekoliko samo ob sebi, uneveni, u temeljnoj, po vsem notranjem političnom i gospodarskom razvoju in celo organiziranim vnaprej. Važno je sedaj prenortiti ali so bile vse te akcije preko meja države, većinoma vojščka znala, državi u kojih, ali bi se morda iz svega našel kak drug izlaz, kli bi morda inuci druge, celo udignuo poseđelico za Italiju u vsej ozbilji, zlasti u moralnom in gospodarskom, pa tudi političnom. Mislimo pri tem le na tri velike vojne posege v dveh desetletijh: svjetovna vojna, abesinska ekspedicija in sedal poslaganje v Španjsko državljanskoj vojni, kjer stoji Italija kot zastopnica hraničarske takonomenovane nacionalne, fašističke Španije. Nekoliko pogledov nazaj in pa u položaj, nam bo deloma razjasnilo to vprašanje.

Izmēđ evropskih velesil je bila Italija skoraj zadnja, ki se je notranje enotno organizirala ter ustvarila skupino politično in gospodarsko organizacijo države na vsem polotoku. Ta enotnost in pa zunajnji vpliv kapitala, zlasti na razvoj industrije, so je prav kinali privedli do neke točke, kjer je moralno stopiti v borbo z drugimi kapitalističnimi velesilami, zlasti ko je prej že spoznala, da iz vole zemlje ne more zadržati vsem velikim zahtevam in potrebam razvoja, ko je spoznala, da je njenja lastna proizvodja, pa tudi konzum, ob istočasnom nizkem nivoju mas, v skoro fevdalnem sistemu, prepehlja. Kapital je v industriji prenesel kratkomato ves sistem od zunaj, kolonistički sistem v kinetistilu pa je posredno s tem tudi ostal. Tesnost v razvoju je postavila vedno večja zlasti se, ko je vedno bolj naraščalo število prebivalstva. Nujna posledica tega je bila, da se ob danih ne-spremenjenih notranjih razmerah ubere pot, po katerih so še vse kanitalistične velesile že pre. A Italija je to storila v šestih drugih okoliščinah, Iskanske prostora pod soncem je postal tudi za Italiju življenski problem. Ta potreba je pogurala Italijo v svjetovno vojno, v Libijo, in Abesinijo, danes v Španijo. To iskanje pa se danes okreće na vseh vremenskih razmerah, kjer je to potreba, a gotovo gnat v nove in težke.

Sledila je »ekspedicija« v Abesinijo, ki je drugič zahtevala skupino napetost vse države na vseh poljih ob dopričanju novega življa. Edina afriška svobodna država, kjer so sicer evropske velesile razdelile interesne sfere, je padla, a notranji razkroj se je pri napadu nadaljeval. Notranji dolgoči so zopet poskušali na 120 milijard, zunajnji na 20-40 vstevši one, ki so nastali med obema vojnoma. Ceprav ljudske žrtve niso bile v primeri z »uspehom« tako velike, je abesinska vojna zahvaljuje stražne zgube in žrtve. Za leto in vseč je zastav-veš gospodarstvo, ki je vseč morda usmerjeno v eno. Kdaj se bodo vse državne investicije izplačale, je vprašanje. Eno je jasno, da so danes postide negativne in težke ter so za mnogo poslabšali notranji položaj v vseh ozirih, zlasti pa so odprele še bolj oči ljudem. Kdo so začeli sprečevati smer v značajno politično in gospodarsko razmerje, da se v temeljnoj razmeri ne bo končalo zakuhanje. Pogledati moremo le reči, ki je dal Mussolini vklešati v mramornato pljoščo na Imperialni cesti (Via dell' Impero) v Rimu in kaže mjele do katerih mora segati rimski imperij, to je do mel, ki jih je obsegjal stari Rim v času svoje najveće moći za Trajanom in I. stoljetju po Kr. Prisli smo do lega, da je prevezel v Izrevanju ta program fašizem, po svojem

je morda le nekaj industrijskih in finančnih mogotcev, ki so z vojno in po vojni dobili novit možnosti za plasiranje svojih kapitalov. Ljudstvo je padlo za stopnjo nizje pod večji pritisak in prišlo še ob zadnjo svobodo.

Mednarodni položaj je bil ob abesinski vojni izredno nujet in le slučaj, lahko raječi, da je rešil Evropo pred katastrofo. Ta pa ni bila odstranjena, ampak se je kmalu znova pokazala in to ob Španški državljanski vojni, ki se je do danes razvila v pravo mednarodno vojno, v katero je poselila tudi Italija pod gesmom obrambe svetosti pred boljševizmom, a z deljo da pride do Španških bogatstev v spodrini tekmece z miroj, ki jo obdajajo. Sedaj smo sred te vojne in posledic v teh razmerah se ne moremo predvidevati, zlasti ne zunajnih, da se ne vstrejemo, kot smo se ob abesinski vojni. Ena pa je, da Italijo to stne, do sej že okoli 7 milijard, da mora vzdrževati armado 100.000 ljudi, da padajo žrtve (najvišji v av. 1934 na 89 millard koncen vojne, zunajnji na 4,5 milliard, škede le nujna vojna za 12 milliard, 750.000 padli, nad milijon invalidov, vse to je večno nezadovoljstvo do skrajnosti). Vojna je dalle enjih, pet narodovoljnejših provinc, novo pridobljeno pokrajinje pa so zahtevali, le žrtve. Ker so afriške provincje do vse skoraj odtuljile, jih je bilo treba, na nujno pridobiti z vojsko akcijo. Socialno povojno razvaljivo je nekaj let uspevanja te deloma popravilo. Lajko je tudi, da se država od volne dalej ni več mogla postaviti na temelj razvalje, ampak razkroja, kjer je počasi, a gotovo gnat v nove in težke.

Sledila je »ekspedicija« v Abesinijo, ki je drugič zahtevala skupino napetost vse države na vseh poljih ob dopričanju novega življa. Edina afriška svobodna država, kjer so sicer evropske velesile razdelile interesne sfere, je padla, a notranji razkroj se je pri napadu nadaljeval. Notranji dolgoči so zopet poskušali na 120 milijard, zunajnji na 20-40 vstevši one, ki so nastali med obema vojnoma. Ceprav ljudske žrtve niso bile v primeri z »uspehom« tako velike, je abesinska vojna zahvaljuje stražne zgube in žrtve. Za leto in vseč je zastav-veš gospodarstvo, ki je v eno. Kdaj se bodo vse državne investicije izplačale, je vprašanje. Eno je jasno, da so danes postide negativne in težke ter so za mnogo poslabšali notranji položaj v vseh ozirih, zlasti pa so odprele še bolj oči ljudem. Kdo so začeli sprečevati smer v značajno politično in gospodarsko razmerje, da se v temeljnoj razmeri ne bo končalo zakuhanje. Pogledati moremo le reči, ki je dal Mussolini vklešati v mramornato pljoščo na Imperialni cesti (Via dell' Impero) v Rimu in kaže mjele do katerih mora segati rimski imperij, to je do mel, ki jih je obsegjal stari Rim v času svoje najveće moći za Trajanom in I. stoljetju po Kr. Prisli smo do lega, da je prevezel v Izrevanju ta program fašizem, po svojem

je bilo usmerjeno v eno. Kdaj se bodo vse državne investicije izplačale, je vprašanje. Eno je jasno, da so danes postide negativne in težke ter so za mnogo poslabšali notranji položaj v vseh ozirih, zlasti pa so odprele še bolj oči ljudem. Kdo so začeli sprečevati smer v značajno politično in gospodarsko razmerje, da se v temeljnoj razmeri ne bo končalo zakuhanje. Pogledati moremo le reči, ki je dal Mussolini vklešati v mramornato pljoščo na Imperialni cesti (Via dell' Impero) v Rimu in kaže mjele do katerih mora segati rimski imperij, to je do mel, ki jih je obsegjal stari Rim v času svoje najveće moći za Trajanom in I. stoljetju po Kr. Prisli smo do lega, da je prevezel v Izrevanju ta program fašizem, po svojem

ti.

NAŠA EMIGRACIJA

Naša članak: »Podjela rada a no ideološka podjela« primili smo ove članke i objavljujemo ih uz iste pre-mjedbe kao i do sada u ovom rubrici.

— Ur.

Nase je glasilo u svojem broju od 16. jula donijelo članak pod gornjim naslovom, u kojem se ističe, kako pojedinci traže prisegu ideološko opredjeljenje umjesto po-djeli rada. Sa mnogim se stvarima u članku ne možemo složiti. Sa pitanjem našeg problema svaki bi emigrant morao biti na-čistu. On je jasno i određen bez razlike da li smo mi kao pojedinci pripadnici ove ili one ideologije ili čistog jugoslovenstva ili hrvatskog u slovenskom. Na bi se smjelo uskogrudno shvatiti pitanje Istra. Na sa-čistu hrvatskog, sa isto jugoslovenskog stanovništva. Naša opredjeljenja u tom pravcu je stvar pojedinca, stvar savjeti, stvar ne-osporno u sredini u kojoj ka pojedinci živimo širom Jugoslavije. I ne može se vi-djeti nikakvo zlo ak tudi ove ili one ideologije rade za stvar Istra.

Pitanje Istra mora svima podjednako biti stvot u uživoštu i tu se čista, slazemo sa pismenim članaka da treba utvrditi podjelu rada i to su mnogo strogočrnosti i uvi-javljivosti prema ideološkom shvatljivanju drugog emigranta. Ipak tina zahvalu u tomu da je svakog voga raditi da treba da bude antifascistički. Mi to čak niti ne mo-ramo biti. I ne mora biti tvrdnja tačna da će se samo u nestanku fašizma rješiti naš problem.

Nas se kao emigrante ne mora licitati mnogo tko i sa kakvom ideologijom, osim u loško u koliko se više može postići za stvar Istru. Svaki novac i država vodi briju u svojem urođenju. Mi znamo što je problem Istra i kako bi ga tako riješiti treba da od nos zavistiti. Tu se slazemo sa pismenim članaka da bi djelovanje prima struji koja je pojedica nasičio trebalo jačati, ali ne i jedino. Ja n. pr. mislim da stvar Istra treba promatrati sa čisto jugosloven-skog nacionalnog i državnog stanovništva, ali dozvoljavam da za stvar Istra može učiniti mnogo i onoj koji stoji na ideološkom stanovištu hrvatskog ili slovenačkog. Drugim riječima u stvari Istra bi to smjelo biti ni starih i mlađih, ni pristaša ove, ni one ideologije, već bi ovi morali biti na jednoj, uposlovanoj jednoj liniji. I možda je baš stav promatrana probudio i budi mnoga. Posmatranje i čekanje može tmati i dobiti i loši stranu, a možda više loših nego do-brih. Mnogi malodruštvenici, koji su klonili i duboko angaživali glaso za stvar Istra ne mogu biti od koristi, a ostali koji nisu malodruštveni morali bi zaista da se nadaju i podiže rad.

Prirodna žan.

Treba ići naprijed!

Gradjanska demokracija djeđu se u obra-nu kulture i napretka. Fasistički ugrozavaju progres. Njihova bahtata nasiljstvo nastaci na protinama Nema propasti zapadno-europske civilizacije. Pozitivne snage se okupljaju i organizuju za očuvanje borbi protiv fašizma. Naša emigracija ne ostaje izolirana i u logu značajnog društveno-političkog gibanja. To je dokaz naše životne snage.

Postavlja se pitanje: zašto tek sada? Ko je krit, da se leže danas aktiveri naš po-krot? Da li rodstvu naših emigrantskih državu, sano ona ili i očitnjaku nöpe? Svi smo mi krive, koji više koji manje. Međusobna trenutna ljetni interes, simpatije i antipatije, to je krit. A radi se o-bititi ili ne biti.

Razvijati emigrantskog pokreta je nazna-danovo. Mi smo se uspravljivali, kao premo-rek teškim rodom. Opasna mrtvilo pove-čevalo se u ekstremu, plisakana riječi i fraze i name i zastroti Istri. Agenti ovih prebro mogli su da spavaju mirno i da uživaju Jutjune srebrnjake. Odvratno im je. Zapad Europe se je zapatio. I Jugoslavija se budi. IJU postepeno nestali u moru doma-čike ordje i izgubili vezu sa starim krajevinama i našim narodom njima, da se trguju, okupili i zbiji redore, Izabrali sušu paljenje. Ostale su ostali čemo emigranti do konarne pobede. Organizovani odigrati čemo znati-ju ulogu u ciljem tom gibanju. S nama je provisa i ako gdje god protiv pprove. Uz nas je išao mir, negativno stajali i stvar-ju ţezinu da nas stresnuamo povezne. Udrženi, porezantni svajama, aflat čemo zdrivo-simo. Naši žito ponosi da nam do ko-udnog cilja. Doma snaškali črenjeni zanjuti i u znoju ţeli gorki i tivoli kruh. Oni između nas, koji logo ubavu doživeli, veliko nas razviju, ţas ţeća ē u našu ko-lin. Gora po njih. Historija će platiti ratom: Gdje su bili? Sto je učinila emigracija?

preški malj hiktarije udarali te dolje, prezziti one koji zaostanju, i kojim novi život, tjeprav i bolju budućnost našoj dječijskoj svjesnoj emigraciji...

SKOLAN

VOJNICI I RATNI MATERIJAL I RIKE ŽE SPANIJU

Riječka, jula 1937 — U jedan sat po ponoći 15. m. otislo je sa riječke željezničke stanice oko 200 dobrovoljaca za Španiju. Bili su obućeni sive vojničke uniforme. S njima je otislo 8-polskih topova, 4 manja auta, 3 kamiona i 4 vagona municije i ostalog ratnog ma-terijala.

Vojnici su otisli javno i pri odlasku su pjevali.

GRADIŠČANSKI HRVATI I KORUŠKI SLOVENCI

O XIII. KONGRESU NARODNIH MANJINA

Glasilo Slovaca u Koruškoj »Koroški Slovenci« donosi u posljednjem broju »13. manjinski Kongres«, a tako isto pišu i »Hrvatske novine«, glasilo Gradiščanskih Hrvata, na uvođnom mjestu o posljednjem manjinskom Kongresu. Ali dok smo mi u posljednjem broju zaustavili negativan stav prema gra-dinu do sada, dobrodošlom Kongresu, dala-nišu naših manjina u Austriji pišu mnogo opreznije i radu Kongresa. Gradiščanski »Hrvatske novine«, skladu sa svojim lojalnim austropatriotskim stanovom, iznose ciljeve manjinskih Kongresa i ne kritiziraju njihov rad, već traže jedino da se sa manjinsama bolje postupa. Taj stav Gradiščanskih Hrvata je razumljiv, ako se ima u vidu njihov geografski položaj koji isključuje svaki re-denitam, kao i duhovnu orientaciju te naše manjine, koja je sa svojim organiza-cijama uključena u austrijsku državnu organizaciju i koja je svojim apsolutno lojalnim držanjem prema državi i prema vladajućoj stranci uspiješna da postigne neke koncesije na prosvjetnom polju: »Hrvatske novine« tumače ovako ciljeve manjinskih Kongresa:

»Čuće hoće kongres narodnih manjin! Hodo to da se medobnovi žitak med narodi. Jedne države postavi opet na pravedne temelje. Kongres ishaja iz toga stališta, da vrska narodnost ima naravno pravo, da si čuva svoju nacionalnu eksistenciju. Zato kongres odbija nacijo-nalno izjednačenje kot i takov pritisak, s klim se hote narodne manjine iz ujihovog domovinskog izviru i u njihovu narodnosti odtuđiti. Kongres nadalje ima osvodenje, da su vti narodi i deli naroda, je li pripadaju narodnoj večini ili narodnoj manjini, neraz-vezivo svezani s domaćim tlobom, ter imaju jednakno pravo na zastiguranu ek-sistenciju u njihovoj domovini. Kongres nadalje stoji na tom, da je naciona-lokuljna sloboda razvijanja jedan etički princip, ki je merodavan za odnosaj jednoga naroda prema drugomu ili na-rodu prema državi. Ovi principi neki se sledi u zakonodavstvu i u pravnicima upravi, pak neka se iskaže u nutarnje-državnom kot i međudržavnom pravu. Osebojno pak se tri kongres narodnih manjin delovati u tom smislu, da bi se oštore države internacionalne odredbe za čuvanje narodnih manjin, zadizane u mirovini pogodbami, pak da ove odredbe priznaju i državu takoj i one države, kime nisu bile polag mirovini pogod-bova našene, i konacno da bi Društvo narodov za istru branilo i garantiralo pogode za narodne manjine. Povoljno občinsko uređenje pitanja europskih narodnih manjin načel od toga odvila, je li Društvo narodov kot garant manjinskih pravice svoje dužnosti ispunjuje i li se pojedini kotirli Društva narodov za ov cilj zadostnom energijom za-zaštititi ili ne.

Sponzurini govor lorda Dickinsona na kongresu u kojem je istaknuto da je Društvo naroda zatajilo i u pitanju manjina, »Hrvatske novine« završavaju:

»Kako potrebno je, i kako je juž zadnjih dana, da se potrbovanja narodnih manjin zadovoljaju, kažu nam ponovno pripremljeni zadnjih tajendov, u kih je nezadovoljnost narodnih manjin na jednoj i sledećim njihovih pravice na drugoj strani uzrokovalo nemir i uzbudjenost med državama i narodima. Neuslušene prošne-nje narodnih manjin i njihovo tačenje sviljanje je jedan izmed najvažnijih uzrokov svitkog boja, a to spoznaju mori.

KAKO SE U ISTRI KUPE DOBROVOLJCIMA

Sušak, jula 1937 — Uspjeli smo da doznamo sa raznimi strana načelnim sakupljanju takozvanih dobrovoljaca za Španiju u Istri. Općinski načelnici, podstiči-vovali obvezali su se federalnom fašističkom sekretaru da će sakupiti u svojoj operaciji izvještan broj »dobrovoljaca« do određenog roka. Podestali su tada po-tražili u općini ona lica koja se može prislušati da se upišu u »dobrovoljace« i vršili su na njih prestih da se upišu, to su većnom oni koji su optuženi za ku-kav manji delki ili koje se svakog časa može opuštati. Ti su stavljeni pred dilemu: ili u zator ili u Španiju. Nekoliko kojih familija ovise od općine, dobili su način da se prijave. Nezaposle-nina nije da rad kuko bi se pristislo da idu, a najmanji broj je onih koji su stvarno otišli sva jevojivo.

I tako su podestati, po uzoru, za regrutiranje pre 100 godina izvršili svoju dužnost.

SPANSKI DOBROVOLJCI SO PRIVILEGIIRANI

Uradni list fašističke stranke »Foglje d' Ordine« je prinesao odredbe tajničke stranke, da moraju predvsem dobrovoljci, kli se vrivili u Španiju, prekse-rebiti i čimprije dešto u jih podpreti. Njihovi otoci i posebno srote padili u Španiju imaju prednost pri sprejemanju u poletne kolonije. (Agis).

državam stalno opominjući nauk za sadašnjost.

»Koroški Slovenci« iznosi u početku razloge zašto je Kongres održan u Londonu. Ti razlozi su po »Koroškom Slovencu« sljedeći:

»London je danes središte najveće-ge imperija sveta. Njemu so podložni naš domaćinskoj narodi u vsa tamo-nost. Ljudstvo Velike Britanije živi neoviranje svoje lastne kulturne živ-jenje, njih jezik, řeči u narodnost posebnosti, je Anglež vedno visoko poštova-vel. Tei moralni sili se pridružuju materijalna moć Londona, zaka je angleški denar, angleško brodovje u oružju in zvezama, zvezama političkog vlasti u vseh evropskih zadevah odlikujuće vlogo. S svojim letosnjim kongresom u Londonu so hoteli manjinske predstavničke pravopodobnosti pomen Angleži radi njihovih vzgled-odnosov do podložnijih narodova in jo-ohem opozoriti na vredno bolji sklepek evropsko rano, na nerešeno manjinskih vprašanja.«

Nadalje iznosi da u Evropi živi preko 40 milijuna narodnih manjina bez pravne i stvarne zaštite, a manjine, kaže grani-čevi Slovaca u Koruškoj, bezuvjetno priznavaju nedotakljivost državnih gra-nica, ali zahtjevalo da im država garni-čira nešteman slobodan razvoj, da ih zaštititi pred blaćenjem i zapovijetanjem. Kongres želi obvezu obaveznu zaštitu manjini za sve države, oni ... vrišto vsecku-mirjivo poslanstvo, le žal da njih klic glas vrijeđega u puščavu.«

List prelazi u otvorenu kritiku ne samo manjinskih Kongresa, već u kritiku postupka sa Slovencima u Koruškoj, iznosi detalje o tlačenju Slovaca u Koruškoj usprkos jasnoj izjavlji kancelara Schuschnigga i kaže:

»Tudi položaj naših slovenskih manjinali na Koroškomnikatniku ni u skladu sa načelima manjinskih Kongresa. Svobodnog razvoja slovenske kulturne samoubitnosti ni, kajti odstranili so osnovni pogoj za njeno rast s tem, da so izvršili slovenski materjni jezik iz ludske sole, te najvažnije kulturne vrste vsakega naroda. Obstoju našega slovenskoga kameata na njegovoj tisočstini gradi, da je na njegovem mesto tuje, ponajveć inozemstvo. Kako živo se tu poigrase načela manjinskih Kongresa, zatočani?«

Lis završava:

»Usoda manjine je žalostna, najbolji zlostava tam, kjer je krojilo narodno preponeptičelj ali pa odapadnik. Kljub temu imaju narodne manjinske mirovne vest, saj se borijo za pravilnost, ki je podlaga države in mirovna sestinja med narodom, ter pogoj vsake resnične kulture. In se je pravica, ečprav sirota, božja deka!«

Zato nasa slovenska manjina sa drugim uvede na državu naredba, prema kojoj se u budećim internacionlalne odredbe za čuvanje narodnih manjin, zadizane u mirovini pogodbami, pak da ove odredbe priznaju i državu takoj i one države, kime nisu bile polag mirovini pogod-bova našene, i konacno da bi Društvo narodov za istru branilo i garantiralo pogode za narodne manjine. Povoljno občinsko uređenje pitanja europskih narodnih manjin načel od tog odvila, je li Društvo naroda zatajilo i u pitanju manjina, »Hrvatske novine« završavaju:

»Kako potrebno je, i kako je juž zadnjih dana, da se potrbovanja narodnih manjin zadovoljaju, kažu nam ponovno pripremljeni zadnjih tajendov, u kih je nezadovoljnost narodnih manjin na jednoj i sledećim njihovih pravice na drugoj strani uzrokovalo nemir i uzbudjenost med državama i narodima. Neuslušene prošne-nje narodnih manjin i njihovo tačenje sviljanje je jedan izmed najvažnijih uzrokov svitkog boja, a to spoznaju mori.

Jos jedna razlika se opeža između pisanja »Hrvatskih novina« i »Koroških Slovaca«. Dok »Koroški Slovenci« donosi opštno traženje Baska i napu-stanju kongresa sa strane baskijske de-legacije uz protest, o čemu smo javili u posljednjem broju, dotle »Hrvatske novine« niti rijeci ne spominju taj sim-potomnički razgovor.

Jos jedna razlika se opeža između pisanja »Hrvatskih novina« i »Koroških Slovaca«. Dok »Koroški Slovenci« donosi opštno traženje Baska i napu-stanju kongresa sa strane baskijske de-legacije uz protest, o čemu smo javili u posljednjem broju, dotle »Hrvatske novine« niti rijeci ne spominju taj sim-potomnički razgovor.

PISMO IZ SREDNJE ISTRE

Oobjavljujemo pisno jedne starije seljakinje iz srednje Istre. Objavljujemo ga onako, kako smo ga primili, bez ispravaka i bez komentara.

... kako nas muće sada u takvim poslo-vima, sada je pšenica na silu za ţet, sile-nam je vani, sa lozom je puno dela, i sada ne znam što čemo raditi, radnike se ne može naći ako ne malo. Svi smo umorni od truda i još nas ne može.

Još bi malo mnogo da ti pišem ali nije vremena moramo ići svih na posao.

... nam se čini da su Švi mrtvi i da se nitko ne brine za nas, kako je Italija obe-čala mnogo stvari, da će se poboljšati, ali još ništa, oni svejednako postupaju strogo s nama.

Sada jedan dan su bili karabineri u Bermu, i su čuli svih govorili hrvatski, su počeli kričati da što još nismo zaboravili taj pokleti jezik i su nam govorili da je grilj da ne umremo svih u tamnicu i da će grilj konfirmat i svašta su govorili. To nam je obećanje. Za danas nemam više vremena.

SULCI ALBERT IZPUSEN
IZ PREISKOVALNEGA ZAPORA

Tristi, 10. julij 1937. — (Agis). — Prispela je vest, da so italijanske oblasti izpuštile iz zapora 27-letnega Alberta Sulčija, kánnoske, po rodu iz Sv. Kríza pri Trstu. Imenovan je pred leđi obrežal pre Francije u Jugoslavijo. Sej je z doma da bi našel zaslužka. Iz Jugoslavije, je sej dalje proti jugu, kjer pa so ga grške oblasti prijele in predale Italijanskim. Tu je bil sko-ro eno leto v preiskovalnem zaporu izred-nega sodišča. Ker mu niso mogli nesreči izpuščen, je bil pred nekaj mesecih izpuščen in postavl na odslužitev vojskega ro-roka v Sardiniju.

POPISI SUMLJIVIH

Tristi, 10. julij 1937. V Trstu in sosednih krajih se stavlja oblasti seznam vseh sumljivih, seveda predvsem Slovencev in Hrvatov, ki naj bi se meseca julija preven-tivno za več dni zapri. Za tiste dni namreč pričajelo v Trstu v Mušljanu. Teden bodo spustili v more novo oklopničko »Vittorio Veneto« in za to priliko da je dvorano v preiskovalnem zaporu izred-nejša sodišča. Ker so že razne ustanove in društva prejela ukaz, da naj si preskrbijo italijanske občine za vsa okna svojih sedežev.

UHAPSEN RADI VATRE
SV. IVANA

Brzi, julij 1937. — Kao što je u ovim našim krajevinam od davni vremena star običaj, da se u predvečerje sv. Ivana zavrelj, seveda predvsem Slovencev in Hrvatov, ki naj bi se meseca julija preven-tivno za več dni zapri. Za tiste dni namreč pričajelo v Trstu v Mušljanu. Teden bodo spustili v more novo oklopničko »Vittorio Veneto« in za to priliko da je dvorano v preiskovalnem zaporu izred-nejša sodišča. Ker so že razne ustanove in društva prejela ukaz, da naj si preskrbijo italijanske občine za vsa okna svojih sedežev.

Ograničena sloboda kretanja poli-tičkih emigranta u ČSR

Javljaju iz Praga: Jutje je izdana državna naredba, prema kojoj se u budećim niemacki i austrijski emigranti ne smeti zadržavati u pogrenjanju ko-tarevima. Povrh tega ograničeno je za-državanje i u Pragu. Emigranti će biti smješteni u osam unutrašnjih kotareva Čehoslovačke, tako da će biti lakše pra-viti njihovu djelatnost.

FRONT NA SOCI NA FILMU

Poduzeće Tobis će uskoro završiti sa snimanjem svog ratnog filma »Na Ščeli 1917.« Veliki je broj naših ljudi koji se sjeđaju strahote koje su na Ščeli pre-izvješčili, pa će imati priliku — gledajući ovaj film — da ožive sve svoje uspomene iz strašnog Svetovnog rata. Glavni ženski ulogu igra Sybilja Schmitz.

Talijanske trojke

Po uputstvima ministarstva propagande, koje je vodilo takočarstvo demografski bil-ku, rodila je jedna talijanska seljakinja trojke, dva muška i jedno žensko. Od du-četa je bilo 1200 lira nigrade, pa im je dala na krstu ova imena: Bentilo, Vittorio, Italia. Kada su je prijateljice pitale, kako su djece, ona im je odgovorila:

»Bentilo jede, Vittorio spava, Italia plače.«

Moneta del Impero

U Italiji je izdan prigodom pro-slave carstva nov novac, takočarstvo »Moneta del Impero«, imperialni novac.

Pitanje: Poznati li nov imperialni novac?

Odgovor: (treba izvrnuti češpove): Evo gal

Razlika izmedju Talijana prije i sada

Kakova je razlika izmedju Talijana prije i sada, dok je Italija bila kralje-vina (regno), i sada, kada je Italija car-stvo (impero)?

Dok je Italija bila kraljevina (regno) svaki Talijan je bio »gentleman« i sada kada je carstvo (impero), sada je »in pericolo«.

